

amb el seu càrrec en el Ministeri d'Afers estrangers i ocupant el seu lloc a Ginebra.

També es deia que la derrota obeïa a la política interior. Les dretes en massa han votat a Doumergue, i Briand candidat d'esquerra, fou ajudat pels socialistes.

Però, més que res, creiem que Briand ha perdut per raons d'ordre internacional. En el fons no és res més que això, França sovint recorda les paraules de Briand en un discurs a Ginebra: «Mentre jo seré ací, no hi haurà guerra».

Després de les eleccions, i a la següent reunió del Consell, va presentar la dimissió, però no li fou fou acceptada. L'endemà passat partia cap a Ginebra.

Ot.

municipals

Sembla que s'han començat a revisar els nomenaments d'empleats municipals fets durant la Dictadura.

Hom veuria amb goig que dintre poc temps tinguéssim els carrers i dependències municipals rotulats en la nostra llengua.

En els comptes a pagar el mes de Juny hem sentit repetir noms de sumministradors. Caldria repartir equitativament les comandes.

Encara es paguen relacions setmanals d'obres que treballen al camp d'aviació.

Quan s'hagin de reparar les tuberies que condueixin l'aigua, s'hauria de procurar enllestir-les ràpidament - treballant de dia i nit -.

Així s'evitaria que els veïnats s'hagin de quedar varis dies sense tan necessari element.

Es vertaderament sensible sentir, encara, pregons en castellà.

Si la nova que es fa pública ha arribat al Municipi redactada en llengua diferent de la nostra, caldria que hi hagués un empleat - n'hi ha molts que s'avorreixen - encarregat de traduir-la.

A Figueres hi ha 37 carrers que porten el nom d'un Sant,

Tenim empordanesos il·lustres, fills de la nostra ciutat traspassats, rebels exemplars, etc., els quals podrien reemplaçar els Sants.

Hi sortiríem guanyant.

retalls de premsa

traduïm de "crisol":

LA CAMPANYA ANTI-CATALANA

Un important comerç de teixits i bazar d'una de les principals capitals d'Espanya va fixar en llurs aparadors uns grans cartells que deien: «No se venden artículos procedentes de Cataluña», «No se admiten viajeros catalanes».

El representant d'aquella plaça d'una firma de Barcelona va suplicar al seu representant que, a conseqüència d'aquests cartells i per tal de evitar deixar-la de compte, no enviés una demanda que hi havia per servir fins que rebessin noves ordres de remesa i així ho acordà la firma de Barcelona.

Al cap de pocs dies es va rebre una lletra de la casa castellana en la qual reclamava el compliment de la demanda amb tota urgència i protestava a l'ensens del retard en servir la remesa, i havent contestat la casa catalana que la suspensió obeïa a la causa indicada, rebé una carta en què entre altres paràgrafs en recollim el següent: «Tomen nota de que las «secciones» de esta su casa obran automáticamente, y si la «sección pedidos» hace las demandas que juzga necesarias a la buena marcha de estos negocios, la «sección ventas» hace la «propaganda» que en cada momento considera oportuna».

retallem de "la publicitat":

EL SOROLL DE LES CAMPANES

L'alcalde ha rebut una carta d'un ciutadà barceloní que denuncia que els veïns que tenen la desventura de viure als voltants dels convents o les esglésies han de patir la tortura de les campanes, que entre cinc i sis de la matinada interrompen el son dels altres pacífics ciutadans que, per raó de llur professió, es veuen obligats a treballar fins hora avançada de la nit.

El més notable de la carta és la curiosa suggestió que el denunciant formula, en confirmar que, per tal d'anar els fidels a missa no cal que despertin els altres veïns i que solament podrien resignar-se els que sofreixen les molèsties de tan arcaics instruments, fàcilment substituïbles, en cada casa interessada, per un

modest despertador individual, si per les campanes es pagués un fort arbitri municipal, amb tendència a alleugerir el que satisfà al veïnat.

L'alcalde ha disposat que per la suggerència que conté, passi el document a la Comissió d'Hisenda.

Nosaltres creiem que seria molt necessari que desapareixessin les campanes, puix si és un fet la llibertat de cultes, ens exposem a que vinguin altres sectes religioses i per diferenciar-se de la catòlica hom llença a l'aire el xiulet vibrant d'una sirena, altre cridi als fidels per mitjà de petards, i que s'inventin aparells per tal de fer-se la competència.

Si això succeís, els més perjudicats seríem la majoria no creient.

Se'ns faria impossible el repós.

Per evitar-ho les autoritats haurien de començar fent callar les campanes.

Es faria un gran favor a la humanitat.

— Tingueu compte que les últimes novetats són sempre a

Calçats Pallac

conferències

Organitzada per la Joventut Nacionalista Republicana de l'Empordà, el dia 21 de maig, a la nit, tingué lloc en el Teatre «El Jardí» una conferència a càrrec d'En Lluís Capdevila, director de l'«Esquella de la Torratxa» i reconegut literat i publicista, el qual féu una eloqüent dissertació sobre «Fets i exemples de la Revolució francesa».

L'amic Anicet Portell amb clar lèxic llegí unes quantes quartel·les de presentació, orientant a la joventut i relatant ensems unes quantes anècdotes de la vida d'En Capdevila que foren acollides pel nombrós públic que assistí a l'acte amb franques riallades.

S'aixeca Lluís Capdevila essent ovacionat.

Diu que és la primera vegada que parla ací Figueres.

Comenta que en baixar del vagó del tren que el conduí al nostre poble, se sentí amarat d'una grata olor de llibertat.

Diu que ja no és l'home del capell d'amples ales de tenda de *caballitos* ni el que feia articles periodístics per un parell d'ous ferrats.

Avui que ja fins una adequada po-